

حرف درشت

شب تولدتو عشق

پوریا عالمی

● هم‌زمان با برگزاری شکوهمند جشن تولد ۶۱ سالگی دکتر مهندس، همیشه مؤسس، در همه امور محصل، رئیس‌جمهور سابق و اسبق، با کمی پوناکس برای ازین‌بردن چروک پیشانی و غیغ، شهردار قدیمی تهران، آن اسب مراد را خوب بران، مرد کاپشن و کهنه‌پوشاکی، او این‌روزها را همه شاکی، محمود احمدی‌نژاد، اتفاقات زیر در کشور افتاد:

۱ معاون اول او گفت: فرق من با بقایی چیه؟ و بعد با نگاه به پنجره میله‌دار اتاقش خواند: جشن تولدتو دلم رو هدیه دادم به اون که عاشقم کرد من رو داد بر باد هدیه رو باز نکرده پس فرستاد....

۲ سازمان جهانی متافیزیک اعلام کرد: احمدی‌نژاد ثابت کرد می‌شود با سرعت نور یک کشور را تبدیل به کیک شکلاتی کرد (تا مردم خوشحال شوند) و بعد با خیال راحت شمع روی کیک شکلاتی تولدتو روشن کرد (تا محمود خستگی‌اش در برود).

۳ هم‌زمان با بریدن کیک تولد، ۸۰ میلیون دانه خرما بین مردم تقسیم شد تا با شیرین‌کردن دهان خود، یاد آن هشت سال را از خاطر ببرند.

رویداد

توسعه در پرتوسلامت اجتماعی

● آیین گشایش کرسی یونسکو در سلامت اجتماعی و توسعه، روز دوشنبه، هشتم آبان، از ساعت ۱۴ تا ۱۸ در تالار گفت‌وگو دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران برگزار می‌شود. در این همایش از جمله دکتر پزشکیان، نایب‌رئیس مجلس، دکتر رضوی، قائم‌مقام وزیر بهداشت، دکتر شاهی، معاون فرهنگستان علوم و دکتر مولاوردی، دستیار رئیس‌جمهوری در حقوق شهروندی، حضور دارند. سازگاری اجتماعی، سرمایه اجتماعی، عدالت اجتماعی، سلامت اجتماعی، حمایت اجتماعی، حقوق شهروندی، محیط زیست و مهارت ارتباطات اجتماعی ازجمله محورهای این همایش است. دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران در بزرگراه جلال‌آل احمد، پل گیشا قرار دارد.

تجربه دیگران

اوباما عضو هیئت‌منصفه می‌شود

● **شیکاگو تریبون**: رئیس‌جمهور سابق آمریکا، باراک اوباما، این‌روزها علاوه بر فعالیت‌های سیاسی خود، به فعالیت‌های اجتماعی نیز مشغول است. او از زمان خروج از کاخ سفید در ماه ژانویه، تصویرش را در حال بازی با دخترش (مالیسا) یا همراه با ریچارد برانسون میلیاردر در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک گذاشته است. یکی از فعالیت او در ماه آینده حضور در هیئت‌منصفه در کوک‌کانتی است. قاضی ارشد کانتی گفته است که اوباما، یکی از فعالان قانون اساسی است که مشارکت مدنی را پیگیری می‌کند و این‌بار هم می‌خواهد وظیفه خود را به‌عنوان یک شهروند و ساکن این جامعه انجام دهد. اوباما خانه‌هایی در واشنگتن درسی و شیکاگو دارد.

پیش از او نیز جورج دبلیو بوش و بیل کلینتون هم به هیئت‌منصفه‌ها دعوت شده‌اند. قرار است اقدامات احتیاطی و امنیتی برای حضور اوباما انجام شود،

اما بدون یک برنامه خاص و از قبل اعلام‌شده، در سال ۲۰۱۰ نیز احضاریه‌هایی به منزل اوباما ارسال شد، اما او اعلام کرد که فرصت ندارد. قبل از او در آگوست ۲۰۱۵، جورج دبلیو بوش، نیز به سبک دادگاه مدنی دعوت شد، هرچند پس از سه ساعت حضور و عکس‌گرفتن با دیگر اعضا، به‌عنوان هیئت‌منصفه انتخاب نشد. بیل کلینتون هم در سال ۲۰۰۳ دعوت شد، اما در نهایت انتخاب نشد. هرچند جو بایدن در ژانویه ۲۰۱۱ به‌عنوان هیئت‌منصفه در دلار دعوت و انتخاب شد. پیش از این اپرا وینفری نیز به‌عنوان عضو هیئت‌منصفه ایفای نقش کرده است.

شترن روزنامه

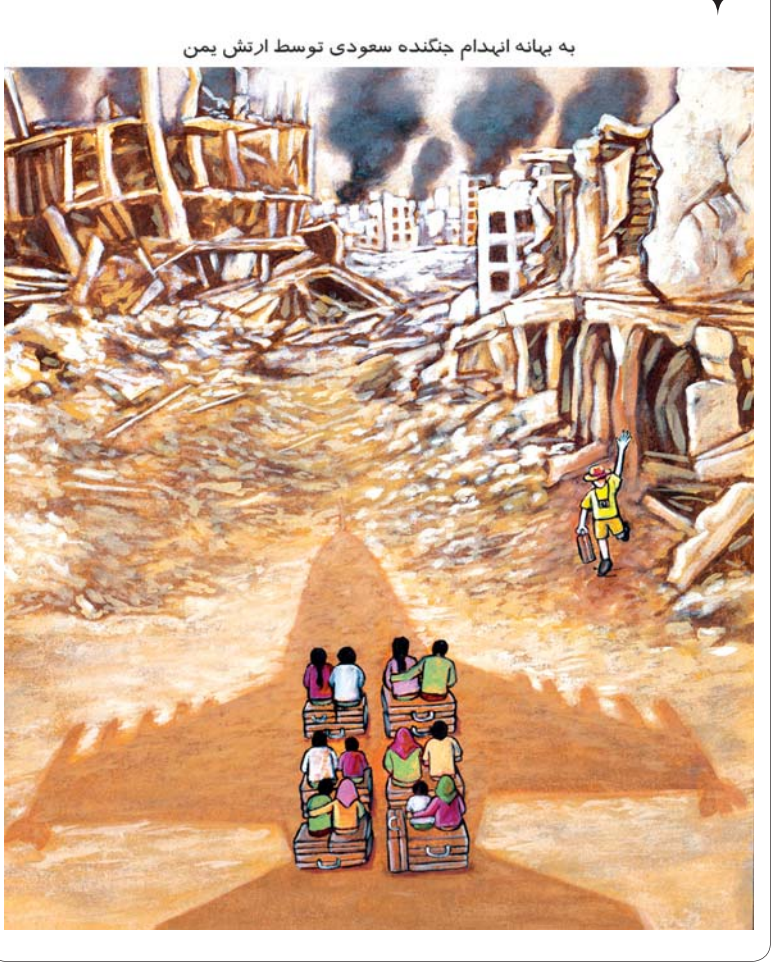
www.sharghdaily.ir

یکشنبه ۷ آبان ۱۳۹۶ • ۹ صفر ۱۴۳۹ • ۱۲۹ اکتبر ۲۰۱۷ • سال پانزدهم • شماره ۲۹۹۸ • ۲۰ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۱:۴۸ • اذان مغرب ۱۷:۳۱ • اذان صبح فردا ۵:۵۹ • طلوع آفتاب ۶:۲۳

روزنامه‌فردا

کارتون خواب

جلال پیرمرز آباد

۶ درجه

هر گردی گردو نیست

درباره‌نام‌گذاری انواع رسانه‌های اجتماعی -۱

می‌گیرد، وب ۲۰، محیطی تعاملی بود که ارتباط دوطرفه را به وجود می‌آورد و محتوا صرفا به وسیله سازمان‌ها یا مراکز خاص تولید نمی‌شد، بلکه در این فضای جدید، هر کاربر می‌توانست تولیدکننده محتوا باشد. این نوع محتوا را محتوای تولیدشده از سوی کاربر می‌نامند. کاپلان و هینلین (همان) می‌گویند که وب ۲۰ در واقع، بنیان فنی ^۲ و ایدئولوژیک رسانه‌های اجتماعی است و محتوای تولیدشده به وسیله کاربر، تمام راه‌هایی است که با آنها، کاربران از رسانه‌های اجتماعی بهره می‌برند. این محتوا سه ویژگی دارد: ۱) به‌طور عمومی منتشر شده باشد (یا لاقال در سایت‌های شبکه اجتماعی برای عده‌ای از افراد منتخب در دسترس باشد)، ۲) باید میزانی از خلاقیت در تولید آن به کار رفته باشد و صرفا کپی مطلبی دیگر نباشد و ۳) باید خارج از قواعد و چارچوب‌های حرفه‌ای و سازمانی تولید شده باشد. بر اساس تعریف وب ۲۰ و محتوای تولیدشده از سوی کاربر، انواع رسانه‌های اجتماعی را گروهی از برنامه‌های مبتنی بر اینترنت تعریف می‌کنند که بر بنیان فنی و ایدئولوژیک وب ۲۰ بنا شده و امکان خلق و تبادل محتوایی را که کاربران می‌سازند فراهم می‌کند. کاپلان و هینلین رسانه‌های اجتماعی را بر اساس دو بعد مربوط به رسانه و کاربر به شش دسته تقسیم کرده‌اند. در بعد مربوط به رسانه، حضور اجتماعی/ غنای رسانه‌ای و در بعد مربوط به کاربر، خودنمایی ^{۱/} خودافشاگری ^۲ قرار دارد و این دسته‌بندی در جدول زیر آمده است. طبقه‌بندی‌های دیگری نیز از انواع رسانه‌های اجتماعی ارائه شده است. علاوه بر این طبقه‌بندی کاپلان و هینلین نیز دارای نواقصی است که در یادداشت بعدی ^۱ که شیکه جهانی اینترنت ^۲ را آغاز کردند، راهی که با آن، محتوا و برنامه‌های اینترنتی، دیگر فقط به وسیله افراد خاص تولید و منتشر نمی‌شد، بلکه به‌طوردام ^۳ از سوی کاربران در محیطی مشارکتی و مبتنی بر همکاری تنظیم و بازآفرینی می‌شود. اصطلاح وب ۲۰ برای توصیف این محیط تعاملی، نخستین بار در سال ۲۰۰۴ استفاده شد. در واقع برخلاف وب ۱،۰ که نماد آن، سایت‌های شرکت‌های مختلف است و ارتباط در محیط آن یک‌طرفه شکل

• دانشجوی دکترای علوم ارتباطات اجتماعی دانشگاه تهران
بی‌نوشت‌ها:
۱- Word Wide-۲ / User Generated Content
۲- Self-presentation
۳- / Platform
۴- Web
۵- Self-disclosure

حضور اجتماعی/ غنای رسانه‌ای				
پایین	متوسط	پالا		
وب‌لگ‌ها	سایت‌های شبکه اجتماعی (مثل فیس‌بوک)	دنیاهای مجازی (مثل Second Life)	بالا	خودنمایی/ خودافشاگری
پروژه‌های مشارکتی (مثل ویکی‌پدیا)	اجتماعات محتوایی (مانند یوتیوب)	دنیاهای بی‌زای مجازی	پایین	

بهرام دبیری

الان سال‌هایی است نه‌چندان دراز که اسم کوروش به‌عنوان نجیب‌ترین، انسان‌دوست‌ترین و اهل‌مدارترین پادشاهی که تاریخ جهان به یاد دارد، تقریبا می‌توان گفت در همه‌جای جهان مطرح است؛ از سازمان ملل گرفته تا اعلامیه حقوق‌بشر با اعلامیه استقلال آمریکا که او را الگو قرار داده‌اند، این چیزی است که از یک نام و یک پادشاهی مربوط به دوهزارو ۵۰۰ سال پیش برمی‌آید. این یک طرف قضیه است که متن‌ها و قوانینی هست؛ همین کتابی که چند سال پیش در ایران منتشر شد که مسئله حقوق کارگرانی که در تخت‌جمشید کار می‌کردند، دستمزدهایشان، مرخصی هایشان، وضعیتی که اگر زنی حامله است، اگر کارگری آسیب می‌بیند، تمام این حقوق پیش‌بینی شده است. این می‌تواند برای تاریخ و فرهنگ ایران باعث افتخار باشد، لاقال به این دلیل که ما در این کشور هرگز برده‌داری نداشته‌ایم؛ یعنی کسانی که تخت‌جمشید یا بناهای دیگر را ساخت‌اند، هرگز به‌عنوان برده کار نکرده‌اند، به‌عنوان کارگر کار کرده‌اند. این اتفاق مهمی است. از آن طرف، وقتی که شما به بنایسی مثل تخت‌جمشید می‌روید، یکی از مهم‌ترین چیزهایی که من در آنجا استنباط می‌کنم، نوعی سلامت نفس آدمیزاد است؛ یعنی در قیاس با معماری یونانی مثلا؛ شما در آنجا یک اقتدار، یک نیروی سرکوبگر، یک صاحب برده، یک پادشاه و بردگان را دارید. در طراحی اندام‌ها، طراحی لباس‌ها و صورت‌ها تفاوت این دو

اتفاق

تبریک به جامعه فردا

روزهای چهارشنبه مهرداد حجتی ستونی داشت با عنوان «روزنامه‌نگاری پشت چراغ قرمز»، اما از دو هفته پیش سرشان شلوغ بود، شلوغ‌تر شد. برای یک اتفاق خوب هم سرشان شلوغ شد؛ و آن سردبیری روزنامه‌ای جدید با نام «جامعه‌فردا» بود. مشغله‌ای که سبب شد از ادامه نوشتن ستون منصرف شوند. روزنامه «جامعه‌فردا» این‌روزها هم‌زمان با نمایشگاه مطبوعات منتشر شده است و پیش از این با نام «عطر یاس» در اراک منتشر می‌شد. البته در یکی، دو روز پیش اعلام شد که قرار است این روزنامه به‌صورت شورای سردبیری فعالیت خود را ادامه دهد و جمعی از افراد شناخته‌شده و باسابقه مطبوعات، مانند محسن اشرفی، مهرداد حجتی، هاشم اکبرپانی، کاظم شکری و نسرين تخیری جزء همراهان این روزنامه هستند. همچنین دبیران سرویس این روزنامه پژمان موسوی (فرهنگی)، سعید برآبادی (مردم)، مریم میرزایی (اقتصاد) و روشن نوروزی (تصویر) هستند. بخش فرهنگ این روزنامه قرار است به صورت چهار صفحه مجزا منتشر شود. روزنامه «جامعه‌فردا» قرار است با این ترکیب حرفه‌ای تحریریه در گستره سراسری منتشر شود. تبریک به همه روزنامه‌نگارانی که در این مجموعه حضور دارند. با امید پایدی و تأثیرگذاری و ادامه فعالیت مستدام آنها.

سفر به سرزمین الهه زنده - ۶

کسی عادت به کمک ندارد

فریده خرمی: بعضی روزها اخبار رانش زمین و خرابی جاده‌ها و گاهی حتی خانه‌ها را می‌شنوم یا می‌بینم. درخت‌های کنار جاده از ریشه درمی‌آیند و خانه‌ای را خراب می‌کنند یا جاده را می‌بندند. مردم محلی دست‌به‌کار می‌شوند و با بیل و کلنگ جاده را تا ظهر باز می‌کنند. انکار عادت ندارند که منتظر کمک مأموران دولتی بمانند. چشم‌امیدی به آنها ندارند. از همان صبح که سحر مردها را می‌بینم که کشتزارهای پلکانی را به کمک گاو میش‌هایشان شخم می‌زنند و زن‌ها نشای برنج را در زمین آماده می‌کارند. زن‌های دیگری در این جاده‌های پرشیب با رهای سنگین علوفه پر دوش می‌کشند یا تا غروب در ساختمان‌های نیمه‌کاره، سنگ و آجر جابه‌جا می‌کنند. زنان استخوانی سختکوشی با صورت‌های جدی و چشم‌های غمگین و این روی دیگر سکه زندگی در نپال است. غروب‌ها اگر فرصتی باشد، پیاده تا شهر می‌روم؛ مسیری ۲۰ دقیقه‌ای که تکرار هرروزه چیزی از شوق و شسور و تازگی آن کم نمی‌کند؛ همان‌طور که سرزدن به کافه‌های دنج و گوش‌دادن به موسیقی زنده و دیدن هیپی‌های پخرا را ادامه دارد. هیپی‌های گیس‌بلند پاره‌پرنه مثل دریاچه فیوا یا رشته‌کوه‌های آتپورنا بخشی از منظره روزانه پخرا هستند. آنچنان در این شهر احساس راحتی می‌کنند که انگار سندر پخرا را به اسمشان زده‌اند. کندی سبکی، لختی، بی‌قیدی و رهایی در این جوان‌های هنجارشکن هست که با زندگی در نپال هم‌خوانی دارد. هیپی‌ها صلح‌طلب، آرام و ساده‌اند و درست مثل سرزمین نپال به طبیعت و خلق‌و‌خوی اولیه بشتر نزدیکند. علاقه‌ای به ثروت و مالکیت ندارند و در ابراز احساسات قلبی‌شان رک و صادقند. زیر بار هنجارهای دست‌وپاگیر اجتماعی نمی‌روند و زندگی به شیوه مردم عادی پرایشان آزاردهند و خفقان‌آور است. بیشتر توریست‌های جوانی که از سراسر دنیا به پخرا می‌آیند، هیپی نیستند، اما همان سادگی و خلوص را دارند. انگار از هفت دولت آزادند. از قید و بند ظاهر زیبا و آرایش و لباس‌های مد روز یا مارک‌دار رها هستند. لباس‌های رنگ‌وررفته و ساییده‌شده و نخ‌نمای گاهی حتی سوراخ می‌پوشند. موهایشان را دختر با پسر گلوله می‌کنند و شسل و ول پشت سرشان می‌بندند، اما تا بخوانید دیوانه پاراکلایدر یا قایقرانی در آب‌های کوهستان هستند. سرشان درد می‌کند برای دوچرخه‌سواری در جاده‌های خاکی خارج شهر و پولشان که به هیچ‌کدام از این کارها نرسد، می‌روند سراغ دودیدن یا پیاده‌روی در دامنه کوه‌ها. اینها را که می‌بینم احساس می‌کنم جوان‌های کشورم، خیلی هایشان، در دام افتاده‌اند؛ دام لباس‌های مارک‌دار، دام مد، دام رنگ‌ولعاب صورت، دام جراحی‌های زیبایی و دام سیاست؛ دامی که پندهای سفت و خفه‌کننده‌اش را نمی‌بینند، اما سختی و فشار آن روح و جسمشان را آزرده می‌کند.

پشت تاریخ

ستون فقرات تاریخ تمدن در ایران است

نه‌تنها سیاست‌مدارها، بلکه آکادمیسین‌ها هم عادلانه درباره تاریخ ایران گفت‌وگو نکرده‌اند؛ مثلا اینکه مبدأ خط را برای سومر می‌گذارند یا چیزهایی دیگری را برای بین‌النهرین یا مصر. آن کتاب به ما می‌گوید که همه آنچه ما در طول تاریخ هنر سده یا چهارهزارساله گذشته در کل این منطقه، از هند تا مدیترانه و یونان و حتی رم داریم، منشأ و مبدأ این اشکال، ایران است؛ آن چیزی که من نامش را گذاشته‌ام ستون فقرات تاریخ تمدن؛ یعنی زاگرس. از شمالی‌ترین نقطه که مارلیک است تا به پایین می‌آیم در زیر دریاچه ارومیه، حسنلو و به‌همین‌ترتیب سراسر زاگرس را که تا جنوبی‌ترین نقطه برویم که شوش است و به نزدیکی‌های خلیج فارس برسیم، یک تاریخ تمدن شکست‌انگیز است که اتفاقا نکته جالب برای من به‌عنوان یک نقاش این است که این کتاب اسمش «دستور زبان شکل» است. این کتاب یادآوری می‌کند تمام اشکالی که در تاریخ هنر کل این سرزمین، تا یونان و مصر، می‌بینیم، شروع این طراحی و این اشکال از منطقه زاگرس است و به‌تدریج با تغییراتی به بقیه جاهای منطقه تا اروپا می‌رود. به نظر من این چیزهایی است که اگر بخواهم امروز حرف بزنم، در دانشگاه‌ها ما تدریس نمی‌شود، بی‌توجهی جدی به آن می‌شود – یا استفاده بی‌خبرند از تحقیقات لازم را نکرده‌اند. و متأسفم که بگویم چنین سرزمینی با این تاریخ زیبایی‌شناسی و مجسمه و نقاشی و شکل و فرم و ادب و آداب و حقوق و احترام و انسانیت، حالا دانشنده‌های ما و دانشجویان ما چشمانش به این است که در نیویورک یا در پاریس چه کارهایی انجام می‌شود که سعی کنند شبیه به آنها باشند. این برای من باعث تأسف است.

یادداشت

هدف کوروش از فرمانروایی، شادی مردم بود

محمدعلی دادخواه • حقوق‌دان و پژوهشگر تاریخ و فرهنگ

بی‌گمان سخن‌گفتن درباره کوروش بزرگ همراه با اماواگرهای فراوانی است؛ به‌ویژه آنکه برخی از رخدادها و کلمات و ویژگی‌هایی را که به او نسبت داده‌اند یا گزارشگران تاریخ برای ما ذکر کرده‌اند، هنگامی که در ترازوی سنجش علم، دانش و تاریخ امروز قرار می‌دهیم، با برداشتی ناباورانه مواجه می‌شویم که چگونه امکان دارد در سال ۵۳۸ قبل از میلاد، انسانی چنین فرانکر و انسان‌گرا باشد که از پیش و اعتبار انسانی را به‌طورکلی در صف آدمی ببیند؛ فارغ از هر نوع وابستگی و پیوستگی جاه، مقام، فامیل یا دیگر ویژگی‌هایی که انسان‌ها را در طبقات مختلف و ارزش‌های گوناگون قرار می‌دهند. برای نمونه در انتهای منشور کوروش کبیر با این جمله مواجه می‌شوید که هدف از فرمانروایی را شادی مردم تلقی کرده است، در‌صورتی‌که در نیمه اول قرن بیست‌ویکم، حافظان حقوق بشر در پی آن هستند که برای شادی انسان، طرح‌های متعددی را طرح‌ریزی کنند و Right to Happiness را «حق شادی» از زمره علوم می‌است که به تازگی در حقوق بشر راه یافته است. این‌ها نمونه بسیاری از جامعه‌گراوان بر آن شده‌اند که برای صحت و سلامت جامعه باید نخست در پی شادی روح و جسم مردم گام برداشت. هنگامی که ما به پیشینه تاریخی زمان هخامنشیان می‌نگریم، به‌ویژه در دوران کوروش، این سعی و اهتمام فرمانروایان به‌نجو بسیار برجسته‌ای به چشم می‌خورد. تحت همین بینش و روش، می‌بینیم فردوسی بزرگ هم می‌گوید: چو شادی بکاهد، بکاهد روان. پیرو او شاکرد سمسلمش اسدی طوسی می‌گوید: مدد دل به غم تا نکاهد روان، به شادی همی دادن را ر جوان. سخنم به پیش از میلاد بازمی‌گردد و امروز در سرزمین‌های علم و دانش، شما می‌بینید بیماری‌های سایکوسوماتیک یا روان‌تنی مورد پژوهش قرار می‌گیرد؛ یعنی به این می‌پردازند که اگر روان انسانی دچار اندوه و افسردگی شد، جسم او دچار بیماری و آلام و درد خواهد شد و نه‌اینجا با به یک گفته مشهور ضرب‌المثل پارسی «غصه، درد می‌آورد و درد، مرگ». از دیگرسو این برآورد و برآیند همه جامعه‌شناسان است که جامعه‌شاد، دارای پیشرفت، ترقی و کامیابی بیشتری خواهد شد و نسل شاد همیشه کامیاب است. به همین علت نخستین گام پیشرفت را شادی جامعه دانسته‌اند. اکنون به کتیبه داریوش برگردیم و به نگرش کوروش بزرگ که شادی را شرط موفقیت می‌دانند، نه موفقیت را شرط شادی. این جداسازی درس‌های آموزنده‌ای است که با صحت و خلقت آدمی یبوند دارد. نکته بسیار ارزشمندی که باز هم کمتر پژوهشگران به آن توجه داشته‌اند، آن است که نوروز، به‌عنوان گاه‌شماری، به‌عنوان «روز باز» که روز مالیات است، هرچند قبل از کوروش به‌عنوان جشن بوده است اما از زمان کوروش به‌عنوان زمان یبوند مردم با دولت، یبوند مردم با یکدیگر، روز تلاش و آغاز گام‌نهادن به آغوش طبیعت، نام‌گذاری و گزیده شد تا از این رهگذر با توجه به فصل بهار، همه زندگی‌ها منظم و مرتب برپنای روش گیاه و بارش باران تنظیم و تدوین شوند. در روزگار ما با آنکه آغاز سال میلادی در دی‌ماه است اما سال مالیاتی در انگلستان و در بلژیک، هنوز هم با بهار آغاز می‌شود؛ چون کار مردم الگویی برای درآمد، پرداخت و تعهدات آنها به حساب آمده است. افزون بر اینها ما می‌توانیم نام‌های دیگری را نگرش یکسان بر انسان، از برآورد همه‌سویی زن و مرد در دریافت حقوق را در نگرش کوروش بزرگ به‌دست آوریم که هرکدام از آنها، الگوهایی است برای انسان نیمه اول قرن بیست‌ویکم که هنوز در کلیه جهانی خود با وجود رفت‌وآمد های فزون، نتوانسته به آن دست یازد. بر این امید از انسانی که در تورات، در قرآن و در آیین بهدینان زرتشت از او به نیکی یاد می‌شود، به‌عنوان یک افتخار مسلم و برجسته ایرانی یاد کنیم.

نکته

سخنگوی ترامپ: این زنان دروغ می‌گویند

کاخ سفید موضع رسمی خود را درباره زنانی که دونالد ترامپ را متهم به سو-رفتار جنسی کرده‌اند، اعلام کرد: «آنها دروغ می‌گویند». خبرنگار CBS کفرانسیسی خبری با اشاره به اینکه «حقاقل ۱۶ زن در دوران مبارزات انتخاباتی، رئیس‌جمهوری (ترامپ) را به آزار جنسی متهم کرده‌اند»، پرسید: «هفته گذشته رئیس‌جمهوری در جریان کنفرانس مطبوعاتی در «رز گاردن» این اتهامات را «اخبار جعلی» خواند. آیا مقام رسمی کاخ سفید می‌گوید که همه این زنان دروغ می‌گویند؟»
سلارا هاکیی سندرز، سخنگوی مطبوعاتی کاخ سفید، در پاسخ به پرسش او گفت: «بله، (دروغ می‌گویند). ما از همان ابتدا به‌وضوح این را گفته‌ایم و رئیس‌جمهوری هم در این‌باره صحبت کرده است».